

IN MEMORIAM PÉNZES ÉVA

A KISEBBSÉGEKÉRT - PRO MINORITATE ALAPÍTVÁNY KÖZLEMÉNYE

Mély megrendüléssel tudatjuk mindazokkal, akik tisztelték és szerették,
hogy

PÉNZES ÉVA

2015. március 29-én megtért Teremtőjéhez.

Búcsúztató gyászmisére 2015. április 17-én (pénteken) 13.00-tól kerül sor
Budapesten, az Országúti Ferences Plébánia kápolnájában
(cím: 1024 Budapest, Margit körút 23.).

Örök nyugalomra a római katolikus egyház szertartása szerint
2015. április 18-án (szombaton) 14.00 órakor helyezik szülőfalujában,
a deméndi temetőben (Deménd - Demandice, Szlovákia).

Péntes Éva 1955. október 2-án született Ipolyságon. Gyermekkorát a felvidéki kis faluban, Deménden töltötte, ahol a Magyar Tannyelvű Kilencéves Alapiskola tanulója volt. Az Ipolysági Magyar Tannyelvű Gimnáziumban érettségizett 1975-ben, ahol aktív tagja volt a Vas Ottó vezette Irodalmi Színpadnak. Az érettségit követően Pozsonyba került, ahol 1977-ben szakérettségét tett a Könyvtárosi Szakközépiskolában. 1977-1981 között az Állami Textilipari Kutatóintézet, majd 1981-1984 között az *Új Szó* munkatársa volt.

Pozsonyi éveit alatti részt vett a felvidéki magyar fiataloknak a hivatalos hatalom által megtúrt szervezkedésében. Bekapcsolódott a magyar egyetemisták József Attila Ifjúsági Klubjának munkájába, illetve a művelődési táborok, kerékpártúrák szervezői közösségébe. Közösségszervezői képességei és mindenki felé nyitott, barátságos személyisége közismert és közkedvelt személyiséggé tette őt Felvidék-szerte. Kapcsolattartó tevékenységgel segítette a Csehszlovákiai Magyar Kisebbség Jogvédő Bizottságát, melyet Duray Miklós vezetett. Az akkori szlovákiai magyar értelmiség ellenzéki mozgalmában részt vett tiltakozások, petíciók sokszorosításában, terjesztésében, államhatárokon átívelő információcserében, csehszlovákiai és nemzetközi szervezeteknek küldött jelentések alapanyagainak gyűjtésében, ellenzéki konspiratív találkozások szervezésében. Emiatt folyamatos rendőrségi megfigyelés alatt állt, többször kihallgatták, munkahelyi irodáját rajtaütésszerűen ellenőrizték. Egyik legmegbízhatóbb eltitkolt munkatársa volt ennek a tevékenységnek.

1984-ben, Tóth Istvánnal kötött házassága révén települt át Budapestre. Két gyermeke született, Márton és Anna.

1985–1986-ban a Könyvértékesítő Vállalat, ezután pedig 1986–1991 között a Magyarságkutató Intézet munkatársa volt.

1988-ban egyik alapítója volt Budapesten a Csehszlovákiai Magyar Kultúra Baráti Körének, majd 1989-ben a Rákóczi Szövetségnek, a szervezőbizottság tagjaként.

1992-től a Fidesz Kisebbségi Csoportjának, majd Külügyi Osztályának szervezőtitkáráként dolgozott 1999-ig.

1999–2002 között a Külügyminisztérium politikai államtitkárságának munkatársa volt. 2002 és 2011 között az Országgyűlés Hivatalában dolgozott, nyolc éven át az Országgyűlés Külügyi és Határon Túli Magyarok Bizottságának, majd újra a Fidesz képviselőcsoportjának titkárnőjeként. 2011-től ismét a Külügyminisztérium állományába került, 2014-ig a Dokumentációs Főosztály munkatársa volt.

Pénzes Éva 1992-től közel húsz éven át segítette a Pro Minoritate Alapítvány munkáját. A *Pro Minoritate* folyóirat szerkesztőségében szervezői feladatokat látott el. Aktív részese volt az ún. bálványosi folyamatnak: szervezője volt a Bálványosi Nyári Szabadegyetemnek, részt vett a Kárpátaljai Nyári Szabadegyetem, majd a Szlovákiai Nyári Szabadegyetem megalapításában, és szervezői munkájával segítette a határon túli magyarokkal kapcsolatos rendezvények, konferenciák megvalósítását.

Isten nyugosztalja! Hozzátartozóinak és barátainak Isten adjon vigasztalást!

Pénzes Éva emlékét, elkötelezettsége, munkabírása, derűje és kedvessége példáját megőrizzük.

Budapest, 2015. április 9.